

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Asan/5/2016
Identifikačné číslo spisu: 1113229740
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viola Takáčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1113229740.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: O.. C. O., D. X. M. XXXX, bytom v N. N., Z. č. XX/XX, korešpondenčná adresa: R. D. C., D. O. Z. č. XX/XX, právne zast.: JUDr. Martou Urbánkovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. č. 2, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, Odbor opravných prostriedkov, so sídlom v Banskej Bystrici, Nám. Ľ. Štúra č. 1, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 20. marca 2013, Číslo: SVS-OP1-2013/005003/TDL, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2016, č. k. 1S/138/2015-82, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2016, č. k. 1S/138/2015-82, z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) napadnutým uznesením postupom podľa § 98 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) odmietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa mala domáhať preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného z 20. marca 2013, Číslo: SVS-OP1-2013/005003/TDL. Uvedeným rozhodnutím žalovaný správny orgán postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku (zákon č. 71/1967 Zb.; pozn. súdu) odvolanie žalobkyne zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného úradu Žiar nad Hronom, Odbor všeobecnej vnútornej správy zo 6. novembra 2012, Číslo: ObU-ZH-OVVS-2012/04189 1066/2012/BAJ, ktorým tento podľa § 76 ods. 1 písm. c/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov konanie vo veci priestupku proti občianskemu spolunažívaniu zastavil, pretože spáchanie skutku, o ktorom sa konalo, nebolo obvinenej z priestupku preukázané.

2. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že je daný dôvod na odmietnutie žaloby postupom podľa § 98 ods. 1 písm. d/ SSP (v spojení s § 181 ods. 1 SSP), nakoľko mal za preukázané, že žalobkyňa podala žalobu po uplynutí 2 (dvoch) mesiacoch od oznámenia napadnutého rozhodnutia, teda oneskorene. V tejto súvislosti súd bližšie konštatoval, že rozhodnutie žalovaného bolo žalobkyni doručené dňa 3. apríla 2013 s tým, že žalobkyňa mala možnosť podať žalobu v zmysle § 181 ods. 1

SSP v čase od 4. apríla 2013 do 4. júna 2013, kedy lehota na podanie žaloby uplynula. Zdôraznil, že žalobkyňa podala žalobu až dňa 5. septembra 2013, teda viac ako 3 (tri) mesiace po uplynutí zákonnej lehoty.

3. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal.

4. Žalobkyňa proti uzneseniu krajského súdu podala kasačnú sťažnosť, v ktorej namietala postup tak Okresného súdu Bratislava I. ako aj krajského súdu, nesprávne posúdenie veci, nesprávne zaradenie jej návrhu na preskúmanie rozhodnutia, nakoľko podávala návrh vo veci mimoodvolacieho konania. Súdne konanie považovala za nespravodlivé, ktoré sa vlastne ani nezaoberalo jej návrhom. Žiadala o preskúmanie ňou uvádzaných skutočností.

5. Žalobkyňa následne prostredníctvom právnej zástupkyne doplnila kasačnú sťažnosť o dôvody jej podania spočívajúce v tom, že krajský súd porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 440 ods. 1 písm. f/ SSP), rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP) a podanie bolo nezákonne odmietnuté (§ 440 ods. 1 písm. j/ SSP). Žiadala, aby bolo kasačnej sťažnosti v plnom rozsahu vyhovené.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

7. Z obsahu spisu krajského súdu najvyšší súd zistil, že krajský súd vo veci nariadil pojednávanie na termín 22. septembra 2016, ktorého sa zúčastnila žalobkyňa; právny zástupca žalobkyne svoju neúčast' ospravedlnil podaním z 1. augusta 2016, doručeným súdu dňa 4. augusta 2016 s tým, že výslovne vyjadril nesúhlas s prejednaním veci v jeho neprítomnosti. Krajský súd aj s poukazom na § 114 SSP prijal uznesenie, že bude pojednávať v neprítomnosti právneho zástupcu žalobkyne ako aj žalovaného. Na pojednávaní žalobkyňa uviedla, že súd by mal pojednávanie odročiť s tým, že by požiadala centrum právnej pomoci o ustanovenie nového právneho zástupcu. Zároveň uviedla, že právny zástupca sa nemal domáhať zrušenia predmetného rozhodnutia, nakoľko ona sama si uvedomuje, že ide o rozhodnutie, ktoré sa môže podľa zákona preskúmať len v lehote 2 mesiacov. Následne krajský súd vyhlásil tu preskúmané rozhodnutie.

8. Podľa § 440 ods. 1 písm. f/ SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces;

9. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

10. Vzhľadom na takto zistené skutočnosti, dospel najvyšší súd k záveru, že krajský súd procesne pochybil, keď na pojednávaní vzhľadom na vyjadrenie žalobkyne bez ďalšieho pristúpil k vyhláseniu uznesenia. Pokiaľ žalobkyňa uvádzala, že jej právny zástupca sa nemal domáhať zrušenia predmetného rozhodnutia (v rámci správneho súdnictva) bolo žiaduce, aby konajúci súd už na pojednávaní za súčinnosti žalobkyne ustálil, na základe akého procesného inštitútu teda žalobkyňa žiada preskúmať napadnuté správne rozhodnutie. Pokiaľ súd bez toho aby tak učinil, vyhlásil uznesenie o odmietnutí žaloby z dôvodu jej oneskoreného podania, konal predčasne.

11. Z dôvodov uvedených vyššie najvyšší súd napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 462 ods. 1 v spojení s § 440 ods. 1 písm. f/ SSP zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie.

12. V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu zosúladiť vyjadrenia žalobkyne a jej právneho zástupcu, dať žalobkyni priestor, aby sa táto jasne vyjadrila na základe akého procesného inštitútu žiada preskúmať napadnuté správne rozhodnutie a podľa výsledku, vo veci opätovne rozhodnúť. Svoje rozhodnutie aj riadne a presvedčivo odôvodní.

13. V novom rozhodnutí vo veci rozhodne krajský súd aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

14. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.